

Lietas arhīva Nr. K68-0192-22/26
[ECLI:LV:RPPT:2022:0524.11095185520.8.S](#)

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 24. maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese Alise Antone,
pieņemoties prokurori Jelenai Aleksejevai,
aizstāvim Aināram Lezdiņam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā un 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropo vielu šādos apstākļos.

/pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, bet ne vēlāk kā līdz /datums/, nenoskaidrotos apstākļos neatļauti iegādājās tālākai realizācijai iedzelteni baltas krāsas pulverveida vielu ar kopējo svaru 3,0682 g, kas satur 36% jeb 1,1045 g metamfetamīna (savienojuma, kas atvasināts no 1-fenilpropān-2-amīna, aizvietojoš vienu ūdeņraža atomu pie slāpekļa atoma ar neaizvietotu alkilgrupu, vielu grupu „Amfētamīni”), kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela.

Minēto vielu, kas bija iepakota piecos polimēra materiāla maisiņos, /pers. B/ realizācijas nolūkā neatļauti glabāja pie sevis līdz /datums/, kad ap pulksten 16.48, atrodies mājas Nr. /numurs/kāpņu telpā, kas atrodas no pagalma puses, /adrese/, par 75 euro (septiņdesmit pieci eiro) neatļauti realizēja speciālajā izmeklēšanas eksperimentā iesaistītai personai.

Tādējādi /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /pers. B/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt šādos apstākļos.

/pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, bet ne vēlāk kā līdz /datums/, nenoskaidrotos apstākļos neatļauti iegādājās personīgai lietošanai baltas krāsas pulverveida vielu ar kopējo svaru 0,3497 g, kas satur 36% jeb 0,1258 g metamfetamīna (savienojuma, kas atvasināts no 1-fenilpropān-2-amīna, aizvietojoš vienu ūdeņraža atomu pie slāpekļa atoma ar neaizvietotu alkilgrupu, vielu grupu „Amfētamīni”), kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela.

Minēto vielu, kas bija iepakota polimēra materiāla maisiņā, /pers. B/ bez nolūka to realizēt, neatļauti glabāja savā dzīvesvietā /adrese/, līdz /datums/pulksten 18.45, kad pēc viņa aizturēšanas veiktajā norādītās dzīvesvietas kratīšanā, policijas darbinieki iepriekš minēto psihotropo vielu atrada un izņēma.

Tādējādi /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[3] Iziesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore un aizstāvis atbalstīja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.¹ panta pirmās daļas un 253. panta pirmās daļas, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

[4] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. B/ atzīstams par vainīgu un sodāms par Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu /pers. B/ izdarītais Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums. Apsūdzētais rīkojās ar psihotropo vielu, apdraudot vispārējo drošību psihotropo vielu aprites jomā, apdraudot citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, proti, apsūdzētā rīcība nodara kaitējumu gan apsūdzētā, gan citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, veicina atkarības veidošanos un narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību, kā arī rada sabiedrībā daudzas sociālas problēmas. Krimināllikuma 253.¹ panta pirmās daļas sankcijas apmērs jau norāda uz to, ka ar noziedzīgo nodarījumu apdraudētās intereses likumdevējs uzskata par nozīmīgām.

[7] Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešās daļas nosacījumiem Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir mazāk smags noziegums, kas vērst pret sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, kā arī iedzīvotāju veselību. Apsūdzētā neatļautās darbības ar psihotropo vielu ir apdraudējušas vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, jo izdarītas, neņemot vērā valstī noteikto aizliegumu attiecībā uz darbībām ar psihotropajām vielām. Nelikumīga psihotropo vielu aprīte jebkurā tās formā ir nosodāma, jo veicina jaunu noziedzīgu nodarījumu

izdarīšanu, apdraudot sabiedrības drošību.

[8] Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus, noskaidrots, ka /pers. B/ ir dzimis /datums/; faktiskā dzīvesvieta pirms apcietinājuma – /adrese/; ieguvis vidējo speciālo izglītību, neprecējies, apgādībā personu nav (lietas 1. sējuma 12.–13., 121. lapa).

[8.1] Apsūdzētais tiesas sēdē, neapstrīdot savu vainīgumu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, sniedza šādas ziņas – apsūdzētā veselības stāvoklis ir slikts, jo konstatēta saslimšana jau 20 gadus, invaliditāte nav piešķirta, pirms apcietinājuma strādāja – veica montāžas darbus –, ienākumi bija vidēji 900 euro mēnesī, bez atbildības strādāja slimnīcā Covid-19 nodaļā pandēmijas laikā; ir atkarība no narkotiskajām vielām, kuras ārstēšanu nav uzsācis, bet vēlas atbrīvoties no atkarības.

[8.2] Apsūdzētais ir vairākkārt sodīts. Pēdējo reizi apsūdzētais notiesāts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas /datums/spriedumu par Krimināllikuma 253.² panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, nosakot sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas /datums/lēmumu /pers. B/ noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 3 gadiem 2 mēnešiem 10 dienām /pers. B/ pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas atbrīvots /datums/lietas 1. sējuma 113.–120. lapa).

[9] Krimināllikuma 253.¹ panta pirmās daļas sankcija paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Secināms, ka apsūdzētajam ir nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, atbilstoši inkriminētā panta sankcijai, kas ir vienīgais likumā paredzētais pamatsoda veids par šādu noziegumu. Turklāt apsūdzētajam ir nosakāms arī papildsods – probācijas uzraudzība –, lai nodrošinātu notiesātās personas uzvedības uzraudzību, sekmētu šīs personas resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu.

[10] Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas sankcija likuma redakcijā uz noziedzīgo nodarījuma izdarīšanas laiku (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2021. gada 31. decembrim) paredzēja sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods un probācijas uzraudzība uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas sankcija spēkā esošajā likuma redakcijā (stājās spēkā no 2022. gada 1. janvāra) paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods.

Brīvības atņemšanai alternatīvo soda veidu noteikšana nesasniedz soda mērķi, ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Tiesa atzīst, ka reāls brīvības atņemšanas sods šajā gadījumā pildīs arī savu preventīvo funkciju – panākt, lai notiesātā un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 5. panta otrā daļa noteic, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

Ievērojot minēto un to, ka aktuālā Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas sankcijas redakcijā probācijas uzraudzība nav paredzēta kā obligāts papildsods, kas ir labvēlīgi apsūdzētajam, tiesa atzīst, ka papildsods apsūdzētajam nav piemērojams.

[11] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta 3.¹ daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru par Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[12] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

[13] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā tiesa atzīst to, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti narkotisko vielu ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 11. punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārtīgu tieksmju dēļ.

Mantkārtība ir noziedzīgā nodarījuma motīvs, proti, tas ir cilvēka iekšējais pamudinājums, dziņa, tieksme, kas virza personas gribu uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanu (*U. Krastiņš, V. Liholaja, A. Niedre. Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zinātniskais redaktors prof. U. Krastiņš – Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2008, 175. lpp.*).

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2014. gada 30. septembra lēmumā lietā Nr. SKK-306/2014 skaidrots, ka “realizējot psihotropo vielu par noteiktu naudas summu, lai arī uz parāda, proti, atliekot naudas saņemšanu uz vēlāku laiku, apsūdzētais rīkojas mantkārtīgu tieksmju dēļ. Turklāt, ievērojot to, ka noziedzīgā nodarījuma motīvs ir noziedzīgā nodarījuma subjektīvās, nevis objektīvās puses pazīme, tam apstāklim, vai apsūdzētais šo naudu reāli saņēmis, vai nē, nav izšķirošas nozīmes Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 11. punkta atbildību pastiprinošā apstākļa konstatēšanā”.

Augstākā tiesa ir atzinusi, ka psihotropo vielu realizācijas sastāva obligātā pazīme nav mantkārtība, tāpēc realizācija aiz mantkārtības var veidot atbildību pastiprinošu apstākli (*sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008. gada 23. aprīļa lēmumu lietā Nr. SKK-243/2008 (krimināllieta Nr. 118100222204)*).

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka /pers. B/ par naudu realizēja personai psihotropu vielu, proti, apsūdzētais neapšaubāmi rīkojies mantkārtīgu tieksmju dēļ.

[14] Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaušies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

[15] Ievērojot to, ka /pers. B/ Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un trīs atbildību pastiprinošie apstākļi (sprieduma punkti [12]–[13]), kā arī noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu (sprieduma punkts [6]), vainīgā personību (sprieduma punkts [8]), tiesa secina, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms vienīgais likumā paredzētais sods – brīvības atņemšanas veidā, tā apmēru nosakot ievērojami virs minimālās robežas, ar paredzēto obligāto papildsodu – probācijas uzraudzība –, nosakot to divu gadu apmērā, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

[16] Tiesa pozitīvi vērtē ziņas par apsūdzētā veikto bezatbildības darbu slimnīcā Covid-19 pandēmijas laikā, kā arī apsūdzētā izteikto vēlēšanos ārstēties no narkotisko vielu atkarības, bet minētie apstākļi nevar būt par pamatu apsūdzētajam noteikt Krimināllikuma 253.¹ panta pirmās

daļas sankcijā paredzēto sodu pietuvinātu tā minimālajam apmēram.

Nosakot soda apmēru, tiesa ņem vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmuma 15. punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādu apstākļu nekonstatējot.

Apsūdzētajam ir konstatēti trīs atbildību pastiprinoši apstākļi, kas liedz /pers. B/ noteikt sodu atbilstoši sankcijas minimālajai robežai.

[17] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (sprieduma punkti [12]–[13]).

Ievērojot to, ka /pers. B/ Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un divi atbildību pastiprinoši apstākļi, kā arī nozieguma raksturu un kaitīgumu, kā arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmuma 15. punktā norādīto rekomendāciju, tiesa secina, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods ievērojami virs minimālā apmēra, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanu un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanu.

[18] Prokurore tiesas debatēs lūdza noteikt sodu par Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu – brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, bet par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu – brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, noteikt galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu – brīvības atņemšana uz 2 gadiem 9 mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

[18.1] Kā atzīts tiesu praksē, tiesai nav obligāti jāakceptē prokurora viedoklis par personai piespriežamo sodu, jo tieši tiesa ir atbildīga par taisnīga soda piemērošanu.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007. gada 3. septembra lēmumā lietā Nr. SKK-501/2007 ir sniegts skaidrojums par tiesas lomu soda noteikšanā, norādot, ka tiesu debatēs gan prokurors, gan apsūdzētais vai viņa aizstāvis var izteikt viedokli par piemērojamo sodu. Pirmās instances tiesa, izvērtējot visus apstākļus, var piekrist procesā iesaistīto personu viedoklim par piespriežamo sodu vai arī noteikt personai citu sodu, kas var būt gan vieglāks, gan arī bargāks (Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse. Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojums. Apstiprināts ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumu).

Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi. Izvērtējot visus apstākļus, tiesa var piekrist prokurora viedoklim par piespriežamo sodu, taču tai nav pienākuma noteikt tādu sodu, kādu lūdz prokurors. Tiesa var noteikt personai citu sodu, kas var būt gan vieglāks, gan arī bargāks (*Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2021. gada 30. aprīļa lēmums lietā Nr. 11370033818, SKK-7/2021*).

[18.2] Ievērojot Krimināllikuma 46. pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus, Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi, izvērtējusi visus apstākļus, tiesa atzīst, ka /pers. B/ ir nosakāms bargāks sods par prokurores lūgto.

[19] Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008. gada 1. jūlija kopsapulces lēmumā „Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā” sniegto rekomendāciju secinājumu 31. punktā norādīts, ja persona ir izdarījusi vairākus noziedzīgus nodarījumus, galīgajam sodam vajadzētu būt bargākam salīdzinājumā ar sodu, ko piespriež personai, kura izdarījusi vienu noziedzīgu nodarījumu. Nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriepto sodu daļēju saskaitīšanu. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piesprieptos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Krimināllikuma 50. panta pirmā daļa noteic, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, savukārt saskaņā ar minētā panta trešās daļas nosacījumiem, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piesprieptos sodus. Ievērojot to, ka apsūdzētais ir izdarījis smagu noziegumu un mazāk smagu noziegumu, tad, tiesas ieskatā, nekonstatējot īpašus soda noteikšanas apstākļus, sods apsūdzētajam nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu, piemērojot apsūdzētajam daļēju sodu saskaitīšanas principu.

[20] Saskaņā ar 52. panta ceturto daļu apsūdzētā soda termiņā ieskaitāma aizturēšana no /datums/līdz/datums/, tas ir, divas dienas, aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no /datums/līdz/datums/(lietas 1. sējuma 49., 86., 226.–229., 241. lapa).

[21] /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts līdz spriedums stāties likumīgā spēkā.

[22] Saskaņā ar Sodas izpildes kodeksa 138.² panta 2. punktu /pers. B/ ir pienākums nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes ierasties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, papildsoda – probācijas uzraudzības izpildes uzsākšanai.

[23] Ievērojot apsūdzētā pirmstiesas kriminālprocesā izteikto lūgumu (lietas 1. sējuma 131.–132. lapa), apsūdzētā aizstāvību īstenoja zvērīnāts advokāts Ilmārs Punka, par ko apsūdzētais tika informēts, nosūtot atbilstošu paziņojumu /datums/(lietas 1. sējuma 152.–153., 156.–157. lapa). Aizstāvin saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. panta un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 493 “Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atbildzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību”, no valsts līdzekļiem izmaksājami 100,00 euro, kuru atbildzināšanas pienākums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punkta un 368. panta nosacījumiem, uzliekams apsūdzētajam (lietas 1. sējuma 170., 180., 186., 196. lapa).

[24] Lietiskie pierādījumi, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – 5 polimēra maisiņi iepakoti aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405422, nomazgājumi no rokām/plaukstām/pirkstiem un kontrolparaugs, iepakoti iesaiņojumā Nr. 20-1439-1, polimēra materiāla maisiņi un elektroniskie svāri, iepakoti aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405526, un polimēra materiāla maisiņi, iepakoti aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405504 – ir iznīcināmi pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietiskie pierādījumi, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā:

- ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 20.1182 – 2,3 g metamfētamīnu saturošās vielas, iepakotas aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405554, un

- ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 21.46 – 0,2 g metamfētamīnu saturošās vielas, iepakotas aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405503

ir iznīcināmi pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Elektroniskais dokuments – CD disks ar audioierakstu iepakots aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. J15-0403213, kas glabājas pie krimināllietas, – jāatstāj glabāšanā pie krimināllietas.

[25] Lietā nav uzlikts arests mantai, par kuru būtu pieņemams attiecīgs lēmums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.¹ panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu /pers. B/ noteikt – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem 3 (trīs) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no /datums/līdz /datums/, tas ir, divas dienas, aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no /datums/līdz /datums/.

/pers. B/ ir pienākums pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā pēc savas dzīvesvietas papildsoda – probācijas uzraudzība – izpildes uzsākšanai.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus 100,00 *euro* (viens simts eiro) apmērā par aizstāvja Ilmāra Punks īstenoto aizstāvību pirmās instances tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Iemaksas rekvizīti: Valsts kase, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, bankas kods TRELIV22, konta LV68TREL1060001239300. Maksājuma mērķis – procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 11095185520. Maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams tiesas kancelejā.

Lietiskos pierādījumus, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – 5 polimēra maisiņus iepakotus aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405422, nomazgājumus no rokām/plaukstām/pirkstiem un kontrolparaugus, iepakotus iesaiņojumā Nr. 20-1439-1, polimēra materiāla maisiņu un elektroniskos svarus, iepakotus aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405526, un polimēra materiāla maisiņu, iepakotu aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405504 – iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā:

- ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 20.1182 – 2,3 g metamfētanīnu saturošās vielas, iepakotas aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405554, un

- ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 21.46 – 0,2 g metamfētanīnu saturošās vielas, iepakotas aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. G20-0405503

iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Elektronisko dokumentu – CD disku ar audioierakstu iepakotu aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi Nr. J15-0403213, kas glabājas pie krimināllietas, – atstāt glabāšanā pie krimināllietas.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu, un lūgums nav iesniegts.

Prokurore, apsūdzētais un aizstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams no 2022. gada 17. jūnija.

Tiesnese

A. Antone